

POŚLEPIĆ (4) *vb pf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w po- oraz oślepić).

[*inf* poślepić.] ◇ *praet* 3 sg [*m* poślepił.] *n* poślepiło (1). ◇ *plusq* 3 sg *m* był poślepił (1). ◇ *part praet act* poślepiwszy (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Pozbawić wzroku, oślepić (zwykle: *wielu*) [*w tym: kogo (pl a. sg w funkcji pl) (4), ([sg]) (4)*] : W ten czas przyzło do Alexándrá ośm let Grekow/ ktore Dáryus wypuścił z więzyenia poslepiwszy ie/ á drugim nozdrze poprowłzy. *BielKron* 125, 389v; *StryjKron* 235; [Starych i niemocnych część posiekwszy, część poślepiwszy, [...] mieszczany i pospólstwo z żonami i z dziatkami do swoich ziem w niewolą odwiedli. *StryjPoczqt* 139, 430; poimawłzy przednieyłzych buntowników/ [...] iednych pościnąć/ drugich poslepić kazał. *StryjKron* 181, 600].

[*Zwrot: »na obie oczy poślepić«*: A gdy do nich w pokoju przyjachał, pojmał go Swantopołk i na obie oczy poślepił *StryjPoczqt* 105.]

Przen (1) : Wołałciem ia też dofyć/ á ledwe kámienie/ Iż nie woła/ což potym/ gdy twarde funnienie. Táć nas bárzo łákomłtwo/ márne poslepiło/ A z nim ono pochlebłtwo/ boday łie nie zbyło. *RejZwierz* A6.

Formacje współrdzenne cf ŚLEPIĆ.

Cf [POŚLEPIONY]

KW